

ЗУЛФИЯ ҚИЗЛАРИ

*Давлат мукофоти
совриндорлари ижодидан*

Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи
Тошкент – 2004

Тўпловчи

Хайринисо МИРЗАЖОНОВА

Зулфия қизлари / Тўпловчи: Х.Мирза-
3 – 91 жонова. — Т.: Ғ.Ғулом номидаги нашриёт-
матбаа ижодий уйи, 2004 й. — 64 б.

Адабиёт, санъат, фан ва маданиятни ривожлантиришда ютуқларга эришган, миллий истиқлол ғоялари ва маънавий қадриятларга эътиқоднинг юксалиши йўлида ибратли фаолият кўрсатаётган қизлар — Зулфия номидаги Давлат мукофоти совриндорларининг ижодидан намуналар берилаётган мазкур китоб шу номда чоп этилган аввалгилари каби китобхонларга манзур бўлади, деб ўйлаймиз.

ББК 83.3 (5У)

Т 4702620202 – 49
М352 (04) – 2004 — қатъий буюртма, 2004

ISBN 5-635-02252-9

© Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-
матбаа ижодий уйи, 2004 й.

ЗУЛФИЯ НОМИДАГИ ДАВЛАТ МУКОФОТИНИ ТАЪСИС ЭТИШ БЎЙИЧА ТАКЛИФЛАРНИ Қўллаб-қувватлаш тўғрисида

Аёлни муқаддас билиш, унга алоҳида эҳтиром кўрсатиш, озод ва обод юртимиз келажаги бўлган ҳар томонлама етук ёшларни тарбиялашдаги беқиёс ўрнини яна бир бор эътироф этиш, баркамол, оқила хотин-қизлар авлодини вояга етказиш, улар орасидаги иқтидорли ёшларнинг адабиёт, санъат, фан ва маданиятни ривожлантиришдаги ютуқлари, тенгдошларининг миллий истиқлол ғоялари ва маданий-маънавий қадриятларга эътиқодининг юксалиши йўлидаги ибратли фаолияти, кенг қўламли ислохотларни жадаллаштиришдаги фаол иштирокини рағбатлантириш мақсадида:

1. Ўзбекистон Хотин-қизлар қўмитаси, Фанлар академияси, Бадиий академия, «Маънавият ва маърифат» жамоатчилик маркази, Ёзувчилар, Бастакорлар, Меъморлар уюшмалари, «Олтин мерос», «Камолот», «Умид», «Улғубек», «Наврўз» жамғармалари ва кенг жамоатчиликнинг Зулфия номидаги Давлат мукофотини таъсис этиш бўйича таклифлари маъқуллансин.

Зулфия номидаги Давлат мукофотини Қорақалпоғистон Республикаси, вилоятлар ва Тошкент шаҳри вакилларига биттадан ҳар йили Халқаро хотин-қизлар байрами арафасида бериш мақсадга мувофиқ деб топилсин.

2. Белгилаб қўйилсинки:

Зулфия номидаги Давлат мукофоти мактаб, лицей, коллеж ва олий ўқув юртларида аъло хулқи, зукколиги, донолиги, ташаббускорлиги, ўқишдаги муваффақиятлари билан алоҳида истеъдодини намоён қилиб таълим олаётган, истиқлол ғояларини амалга ошириш йўлида астойдил меҳнат қилаётган иқтидорли қизларга адабиёт, маданият, санъат, фан, таълим соҳаларидаги алоҳида ютуқлари учун берилади;

Зулфия номидаги Давлат мукофоти энг кам ойлик иш ҳақининг 50 баравари миқдорида тайинланади;

Зулфия номидаги Давлат мукофоти соҳибалари бўлган мактаб, лицей, коллеж ўқувчилари танлаган йўналишлари бўйича олий ўқув юртларига кириш имтиҳонларисиз қабул қилинадилар.

3. Зулфия номидаги Давлат мукофотининг Ўзбекистон Хотин-қизлар қўмитаси томонидан Фанлар академияси, Бадиий академия, «Маънавият ва маърифат» жамоатчилик маркази ва бошқа тегишли жамоат ташкилотлари билан биргаликда ишлаб чиқилган кўкрак нишони ҳамда дипломи намунаси тасдиқлансин.

4. Зулфия номидаги Давлат мукофоти тўғрисидаги Низом 1-иловага, мукофот комиссияси тўғрисидаги Низом 2-иловага ва комиссия таркиби 3-иловага мувофиқ тасдиқлансин.

5. Зулфия номидаги Давлат мукофоти комиссияси Ўзбекистон Хотин-қизлар қўмитаси қошида жамоатчилик асосида фаолият кўрсатиши ҳамда унга қўмита раиси раҳбарлик қилиши белгилаб қўйилсин.

6. Ўзбекистон Республикаси Молия вазирлиги мазкур Давлат мукофотини бериш, кўкрак нишони ва дипломини тайёрлаш учун Ўзбекистон Хотин-қизлар қўмитасига давлат бюджетидан тегишли маблағ ажратсин.

7. Зулфия номидаги Давлат мукофоти мукофот комиссияси кенг жамоатчилик фикрини атрофлича ўрганиб, талабгорлар фаолиятини ҳар томонлама муҳокама қилиб чиқарган хулосалари асосида Вазирлар Маҳкамасининг қарори билан берилиши белгилаб қўйилсин.

8. Мазкур Фармоннинг бажарилишини назорат қилиш Ўзбекистон Республикаси Бош вазирининг ўринбосари С.Иномова зиммасига юклансин.

Ўзбекистон Республикаси
Президенти **И.Каримов**
Тошкент шаҳри

ДИЛРАБОХОН АБДУЛЛАЕВА

1981 йил 17 апрелда Андижон вилояти Андижон шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. Андижон Давлат университетининг 1-курс магистранти.

Д.Абдуллаева вилоят, республика миқёсида ўтказилган қатор илмий-назарий конференцияларда илмий мақолалари билан қатнашган. Унинг илмий-тадқиқот иши ҳозирги кунда тарихшуносликда етарлича ўрганилмаган долзарб мавзу – «Ўзбек дипломатияси тарихи»га бағиш-

ланган. Тадқиқот иши мавзуи кенг ва атрофлича ёритилган. Илмий ишида пухта назарий билимга эга бўлган ҳолда дипломатия назариясини, унинг Фарб ва Шарқдаги кўринишларини, ривожланиш даврини, шунингдек, А.Темур ва темурийлар даври дипломатияси тамойилларини илмий таҳлил қилган. Хусусан, бу даврда шаклланган халқаро муносабатлар, унинг шакллари, Мовароуннаҳрнинг ички ва ташқи сиёсати, элчилик масалаларига чуқур тўхталган. Айниқса, А.Темурнинг Шарқ ва Фарб ҳукмдорлари билан дипломатик ёзишмалари тадқиқ қилиниши муҳимдир. 2002 йилда у Республикада ўтказилган «Ватан ягонадир, Ватан биттадир» мавзусидаги иншолар кўрик-танловининг 2-ўрин соҳиби бўлган ҳамда «Воизлик санъати» шаҳар кўригининг ҳам 2-ўрин соҳибидир. Республика Олий таълим вазирлигининг Фахрий ёрлиғи билан тақдирланган. Ўқиш даврида Навоий стипендиясига сазовор бўлган. 2002 йилда республикада иқтидорли ёшларни қўллаб-қувватлаш «Улугбек» жамғармаси томонидан ўтказилган иншолар кўрик-танловида фаол иштирок этиб, 2-ўринни эгаллаган. Изланишлари илмий тўпламларда нашр этилган. Ҳозирги кунда «Ўзбек дипломатияси тарихи» мавзусида илмий иш олиб бориб, шу йўналишда илмий-услубий қўлланма яратган. У шеърят шайдоси. 2002 йилда «Фарзандлигим ҳаққи жонимсан, Ватан» тўплами нашрдан чиққан.

Дилрабохон Абдуллаева фан йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

ВАТАН

Ватанни...

Ватанни таърифлаш қийин.

Дунёни бузардим мен ҳам дафъатан,

Охирига учта ундов белгиси

Кўйилган сўзларга сифсайди Ватан.

Ватанни...

Ватанни таърифлаш қийин.

Шунчаки Ватан деб ёзиб бўлмас шеър.

Шундай ёзиш керак ўша Ватанда,

Туғилсам, деб орзу қилсин Алишер.

Шоир ёзганидек, таърифлар ожиз,

Қаламлар нотавон, жонсиз эрур сўз.

У – кадар, тўлқиндан иборат кучдир,

Ёвуз бўронларни енгар мардона.

У – азим бир тоғдир, қудратга тўлуғ,

Пойига етолмас ҳар қандайин ёв.

Инсоннинг туғилган тупроғи Ватан,

Ўшал пастак ую хушҳаво ҳовли,

Уни ҳамма ўзи турфа тушунар,

Тубсиз маъноларни англатар номи.

У фақат уй эмас, миллат аталмиш,

Халқ юксак кўтарган манзил-макондир.

Бир сиқим тупроғин азиз, мукаррам,

Тўтиё айлаган халқ бу – Ватандир.

Содда ҳарфлардан иборат оддий,

Қисқа сўз – «Ватан»да бир олам маъно.

Инсон билан бирга қалбда яшаркан,

Унинг номи билан бошланар Ҳаёт.

Туғма туйғу эмас, лекин ҳаётда

Юракларга эзгулик нурун бахш этар.

Шу сўзни ёд этиб не-не аждодлар,

Муқаддас қонларин тўкканлар илло.

Ўзининг жонини ўйламай бир он,

Ватан эрки учун қурбон бўлганлар.

Ватан тимсолидир она Тўмарис,

Қаҳ-қаҳ отиб ёвни енгган мард Широқ.

Мангуберди ўша Чингизга қараб,

Муштин ўқталгандир кўзга тик боқиб.

Душман калласини чангалда қисиб,
Жон берган Кубродир ерда юзтубан.
Ётибди абадий этгандай сажда,
Она тупроғида ором қучганча.
Жасорат, матонат, мардлик бахш этгай,
Аждодларнинг эркни севган руҳлари.
Ватан! Икки дарё оралиғида
Макон топган юртсан фарзандларингта.
Имонли инсонлар севар Ватанни,
Ҳадиси шарифда ёзилмиш ҳикмат.
Тарих саҳифаси келар исботга,
Одам аждодлари берар гувоҳлик.
Кимки йироқ бўлса агар имондан,
Уни халқ қўшмаган ўз қаторига.
Ватан-чун бирорта солиҳ иш қилмай,
Ўтган инсон бўлса кечирмаганлар.
Азим Шарқ улуғлар қадриятларни,
Жон қадар сингиган томирларига.
Қондан қонга ўтар фазилатлари,
Эзгулик оқади илдизларида.
Ўзбекман, деганнинг бари уй қуриб,
Авлодларга атаб тиклар иморат.
Ота бармоқларин излари тушган,
Кўҳна уйни фарзанд ардоқлар абад.
Бузишмас, қуришни бу халқ ўзига
Фазилат деб билган авлод-аждоди.
Ватансиз кишини ғурабо санаб,
У каби бўлмоқни орият билган.
Билур, Ватан у фақат бошпана эмас,
У юртдир, миллатдир, халқдир жонажон.
Халқидан йироқда яшаган инсон,
Гадодир ҳаттоки бўлса-да султон.
Ватансизлар гўё жонсиз танаю
Сувсиз балиқ, изи қуриган дарё.
Не солиҳ ишларни қилса-да, аммо
Юраги Ватан, деб ҳайқиргай мудом.
Фурбатда Фурқатман, йиғлади шоир,
Ватан умидида кўзларин юмди.

Ҳиндистонда эса ғамгин, беқарор,
Шер юракли Бобур сурди маҳзун ўй:
«Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг,
Ғарибингга тараҳҳум айлагилким Андижонидур».
Она юртдан келса узуму қовун,
Кўзидан ёш оқди подшозоданинг.
Юлдузли самога сўнг бор тикилиб,
Она-юрт номи-ла кетди мангуга.
Ўз халқининг ғами, қувонч, ташвиши,
Улар-чун кўрмоқлик армон бўлгандир.
Ҳаттоки бир давлат ҳукмронлигин
Алишмоққа рози бўлган бекликка.
Ватан! Шундай кучсан, сенинг номинг-ла,
Сўнгги нафасини берган аждодлар.
Улуғ номинг айтиб жангга кирганлар,
Мангу ухлаганлар, мангу тириклар.
Халқи-чун қон тўккан фарзандларингга
Бағридан жой берган азиз онасан.
Юртим деб маърифат булоқларининг
Кўзларини очган ўғлонга макон.
Миллатнинг ўзлигин англамоғи-чун,
Курашган жадидга она заминсан.
Ўзиники билган Ватан тақдирин,
Фидойи мардларнинг қони бор сенда.
Сен Чўлпон қалбида ёққан машъала,
Фитратнинг сўзидан чаққан чақинсан.
Беҳбудий қаламин рост сўзга чоғлаб,
«Ҳақ олинур, аммо берилмас», деган.
Курашган фарзандлар юртисан улкан,
Бир азим Туронсан, енгилмас мангу.
Мардларга онасан, Ўзбекистонсан!
Аждодлар хизмати мангу қалбларда,
Муносиб бўлмоқлик керак уларга.
Буюк саркардамиз алп Амир Темур,
Ўгит айтмишларки, бизларга ўрнак:
«Миллатнинг дардига дармон бўлмоқлик
Улуғ вазифангиз», — ёд этамиз бас.
Авлодлар — миллатнинг келажагидир,
Ватан ифтихори баркамол авлод.

Шу тупроқ, шу Ватан барчамизники,
Унинг тинч осмони кўзга тўтиё.
Озодлигин ҳар дам кўриқламоқ-чун,
Тайёр турмоқликка бурчлимиз ҳар он!
Ватан озодлиги зарур ҳаводай,
Унда тинч яшамоқ саодат, иқбол.
Унга хавф солажак кучларни енгмоқ,
Фарзандлик бурчимиз ҳар недан улуғ.
Маърифатли қалблар тушунгай доим,
Ким дўсту ким душман, қайси оқ, ёхуд,
Қора қилмишларга раҳнамо бўлса,
У Ватан хоини ким ҳақиқатга
Ва халққа қаршидир ювилмас гуноҳ.
Гоями, ҳаракат — неки ёвуздир,
Аларга маърифат олов ёқажак.
Ким ўзини билса танир раббини,
Ким халқни таниса, эзгу йўлда у.
Йўлдан адаштира, эй улуғ Ватан,
Ҳақ йўлдан тойдирма фарзандларингни.
Сарбонинг бор адл, тadbиркор, ишчан,
Раҳнамодир улуғ ҳаракатларга.
Истиқлол аталмиш эзгу тақдирни
Унинг номи ила ёзмиш бу тарих.
Ҳудуди бедахл, халқи озод, хур,
Тили озод эрур асрий тушовдан.
Ёшлари ғайратли, маърифатли куч,
Бўй бермас, енгилмас ҳеч қандай ёвга.
Жаҳонга юз тутган Ўзбекистоннинг
Баркамол авлоди асло енгилмас.
Қонида жўш урар боболарининг,
Мардона ғайрати, ёвқур хислати.
Илдизлари қадим буюк Туроннинг
Ўзига бек халқи мангу бор бўлгай.
Ким ёвуз ниятин фош қилса магар,
Англисин не кўйга тушганин Доро!
Тинч, сокин самода тонглав мусаффо,
Бўлғуси ўзбекнинг бошида ҳар он.
Бу шундай улуғ юрт, тинчликсевар халқ,
Тупроқлари олтин она Ватандир.

Муқаддас Ватаннинг бир қарич жойи,
Жон каби ардоқли биз фарзандларга.
Уни ҳеч бир кимса енголмас асло,
Токи танада бор ўзбек имони!
Кўзим қорачиғи, азизсан Ватан,
Фарзандлигим ҳаққи, жонимсан Ватан!

ФЕРУЗА АБДУҚАҲҲОРОВА

1988 йил 31 январда Наманган вилояти Тўрақўрғон туманида туғилган. Миллати ўзбек. Тўрақўрғон туманидаги банк ва иқтисодиётга ихтисослаштирилган лицей-интернатнинг 9-синф ўқувчиси.

Ф. Абдуқаҳҳорова барча фанлардан аъло баҳоларга ўқийди. Тарих, ҳуқуқ, адабиёт ва инглиз тили фанларидан иқтидори баланд. У жуда камтар, тиришқоқ, ташаббускор ва фикри теран ўқувчи. У ҳар бир фандан чуқур билим олишга интилади, ўз устида мунтазам ишлайди ва барча

фанлардан юқори рейтингга эга. Мактаб-интернатда анъанага айланиб қолган ҳар ой, чорак, ярим йил ва йил охирида яқунланадиган «Мактаб-интернатнинг энг биринчи ўқувчиси» танловининг ғолиблигига уч йилдан бери эришмоқда. Мактаб-интернатда, туман, вилоят ва республикада ўтказилаётган «Заковат» интеллектуал ўйиннинг иштирокчиси. «Қизларжон» кўрик-танловининг ғолиби, фанлардан ўтказилаётган кечаларнинг бошловчиси, мактабда ўтказиладиган тадбирларнинг ташкилотчисиدير. «Қомусимиз – бахтимиз» мавзусидаги анжуманда ўзи чизган расмлари билан иштирок этган. Туман ички ишлар бўлими ва ҳокимлик қошидаги вояга етмаганлар билан ишлаш ёшлар комиссияси аъзоси ва жамоатчи муҳбириди. «Болалар ҳуқуқи» Конвенциясини тарғиб қилиш гуруҳи раҳбари.

Феруза ёшлигидан шеърлар ва кичик ҳикоялар ёзади. 2002 йилда «Ташлаб кетма мени, болалик», 2003 йилда «Юлдузлар чорлаётир» каби шеърый китоблари чоп этилган. Кўплаб байрамларга атаб сценарийлар ёзади, мактаб ва боғчаларда шу сценарий асосида байрамлар ўтказилади. Унинг ижодидан намуналар «Соғлом авлод», «Саодат», «Гулчеҳралар», «Инсон ва қонун», «Туркистон», «Ўзбекистон овози», «Гулхан», «Тонг юлдузи» газета ва журналларида босилмоқда. Унинг «Ватан», «Онажон», «Орзулар», «Юртимга» каби шеърларида истиқлол, она-юрт, тинчлик, дўстлик ва меҳр-муҳаббат куйланади. У санъатни ҳам жон-дилидан севади. «Ўзбекистон Ватаним маним» кўрик-танловининг туман, вилоят босқичида ўзи тайёрлаган «Гўзаллик» рақсини ижро этиб, юқори ўринни эгаллаган. Феруза спортнинг каратэ тури билан шуғулланади. 3 йилдан буён туман, вилоят мусобақаларида юқори

Ўринларни эгаллаб келмоқда. 2002 йили республика қизлари орасида каратэ бўйича ўтказилган мусобақада чемпион бўлиб, медалга сазовор бўлган.

Феруза Абдуқаҳҳорова таълим йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ВАТАН МЕҲРИ

Ватан, деб шунчаки айтиб бўлмайди,
Шунчаки айтмоқдан кўнгил тўлмайди.
Ватан десам кўёш қулиб, чарақлаб,
Кўнглим баҳорланиб, меҳрим гуллайди.

Ватанни шунчаки севиб бўлмайди,
Шунчаки севмоқдан кўнгил тўлмайди.
Ватан учун ширин жонни тикканлар
Мангу яшайверар, асло ўлмайди.

О, сен Ўзбекистон – саждагоҳ, қаъбам,
Меҳринг юрагимдан жой олган қай дам.
Етти аждодимнинг хоки покисан,
Кўёш янглиғ танҳо, ойдек муаззам.

Ватанга шунчаки қараб бўлмайди,
Унинг ҳар онидан бўлайлик огоҳ.
Номини шунчаки айтиб бўлмасдек,
Бағрида шунчаки яшаш ҳам гуноҳ...

ЧЎЛПОНГА

Орқасидан отдилар тошни,
Тошлар эди, эҳ тенгсиз бошни,
Юрагини эзолмадилар,
Тилагини эзолмадилар.

Турфа гулдай уфурди атрин,
Олтинга тенг саналди сатри.

Мустақил юрт одимлари шон,
Кўк тоқидан жилмаяр Чўлпон.

ОРЗУЛАРИМ

Менинг орзум — кўкларга учмоқ,
Ўсма қўймоқ каклик қошига.
Ёлдор арслон бўйнидан қучмоқ,
Оёқ қўймоқ кўчки ташига.

Менинг орзум — қанотли тулпор,
Сурма суртсам кемтик кўзига.
Иссиққина бўлса рангин қор,
Бўри меҳр берса кўзига.

Ҳавасларим шунча кўп ва терс,
Ер тўлади, осмон ҳам тўлар.
Айтаверсам барин, бу дунё
Эртақларга айланиб кетар...

ҚИЗАЛОҚ

Қора кўзли қизалоқ,
Кўйлақлари қизғалдоқ,
Сочпопугинг тўлғанар,
Қулоғингда ойбалдоқ.
Кўзларинг маъюс нечун,
Намлидир киприк учинг.
«Ҳай» десам, кетдинг чўчиб,
Қуш каби юргин учиб.
Бу кунлар меникидир,
Бу кунлар сеникидир.
Кўкдаги ой — қариндош,
Сирли Ҳумой — қариндош.
Ой ва Ҳумойдан аввал
Шу юрт, шу жой — қариндош.
Қуш каби юргин учиб.
Бу кунлар меникидир,
Бу кунлар сеникидир.

ОНАЖОНИМ

Дунёда менинг учун
Онажоним, суюксиз.
Бағрингизда яйрайман,
Меҳрибону буюксиз.

Сизсиз ўтган ҳар куним
Ўхшайди асрларга.
Айтган ширин аллангиз
Тўладир таъсирларга.

Оғушида сеҳр бор,
Ором топади жоним,
Қизчангиз чин бахтиёр,
Соғ юринг, онажоним!

ЎЗБЕКИСТОНИМ

Азиз маконим —
Ўзбекистоним,
Сенга бахшида
Билим ва жоним.

Бағримда қувонч
Тошар лиммо-лим.
Умид ва ишонч
Чорлайди доим.

Озод диёрим —
Ўзбекистоним,
Обод бўлавер,
Нурли бўстоним.

Камол топавер,
Эртангдир буюк.
Фарзандларингга
Азизсан, суюк.

Кўлимда қалам
Куйлайман доим,
Танисин олам,
Бўлай бегойим.

ОБОД ЮРТ

Дўст-жўралар, келинлар,
Кувноқ давра курайлик.
Юртимизнинг осмонин
Тинч-осуда кўрайлик.

Яшнасин боғ-роғимиз,
Сайрасин шўх булбуллар.
Чарақлаб офтобимиз,
Очилсин алвон гуллар.

Бу дўстликнинг кучоғи,
Кувончларга лиммо-лим.
Порлар унинг маёғи,
Ободдир юртим, элим.

МАШРАБ

Машраб ғазаллари бу – ишқ навоси,
Ҳурликка ошуфта исён садоси,
Олов денгизида поклик ғаввоси,
Ўлимга тик борган ҳаёт шайдоси,
Балки шунинг учун афсона Машраб
Эл аро ўчмас ном – девона Машраб.

Машрабни ўқишга хушовоз керак,
Хушовоз топганга чолғу-соз керак,
Куч керак, Арш сори бир парвоз керак,
Шуурга руҳ деган бир ҳамроз керак.
Шунда дил кўкида моҳ бўлар Машраб,
Далли девонавор Шоҳ бўлар МАШРАБ...

ФАРОҒАТ ЖАББОРОВА

1987 йил 7 ноябрда Хоразм вилояти Урганч шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. 16-умумтаълим мактабининг 10-синф ўқувчиси.

Ф. Жабборова аъло ўқиши, намунали хулқи, адабиёт, санъат ва ҳунармандчиликдаги алоҳида истеъдоди билан туман ва вилоятда ўтказилаётган тадбирларда иштирок этмоқда. У шеърят шайдоси. 2001 – 2003 йилларда «Қалбимдасиз, азизлар», «Онам вақти бўлса чоғ», «Юрагимда яшайсан, Ватан»,

«Хоразм қизлари» шеърини тўпламлари чоп этилган. Ундаги изланувчанлик, бадиий камолот сари интилиши келажакда яхши ижодкор, истеъдодли шоира бўлишига йўл очган. Барча китобларида мустақиллигимиз, Ватан, ёшлик, она-табиат мавзулари асосий ўринни эгаллайди, ҳар бир ёш китобхонни, хусусан, ёш авлодни истиқлолга садоқат, эзгулик руҳида тарбиялашга хизмат қилади.

Фароғат 2001–2002 йилларда ижодкор ўқувчиларнинг «Нафосат» ёш қаламкашлар кўрик-танловининг вилоят босқичида фахрли ўринни эгаллаган. 2002 йил июль ойида республика ёш ижодкорларининг «Зомин» семинарида фаол қатнашган. 2003 йилнинг 14–16 августидан ўтказилган «Ақчақўл илҳомлари» 2-Республика кўрик-танловида иштирок этиб 2-ўринни эгаллади. У мактабни ва ўзи ўқиётган синфини жиҳозлашда, деворий газеталар, альбомлар, кўргазмалар ўқув қуроллари тайёрлашда фаол иштирок этади. 2002 йил «Конституциямиз – бахтимиз пойдевори» мавзусидаги кўрик-танловда республикада 2-ўринни эгаллаган. Унинг ижод намуналарида миллийлик, Ватанга муҳаббат ва ёшларга хос садоқат акс этган.

Фароғат мусиқани жуда севади, ҳозирги кунда тумандаги 3-болалар мусиқа мактабида ҳам таълим олмоқда. Унинг жуда кўп хабарлари ва шеърлари «Хоразм ҳақиқати», «Харезмская правда» газеталарида бир неча йиллардан бери чоп этилмоқда. У кўплаб сценарийлар ёзган, «Тўмарис» жамғармаси билан ҳамкорлиги жуда яхши. «Аёлларни мадҳ этамиз», «Сенга таъзим, онажон», «Бахтли юрт фарзандларимиз» адабий тадбирларнинг фаол иштирокчиси.

Унинг шеър ва ҳикоялари республика, вилоят ва туман газеталарида чоп этилмоқда. Ҳунармандчилик ишларига қобилияти катта, турли юмшоқ ўйинчоқлар ясаб, тумандаги 3 та боғчага тақдим этган. Кўплаб фахрий ёрликларга сазовор бўлган.

Фароғат Жабборова маданият йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ЮРАГИМ ГАВҲАРИ ҚЎШИҒИМ

Ортда қолсин дунё ташвиши,
Қандай лаззат, қандай бу ором,
Борми бундан дунёда яхши
Бир қўшиқ тингласам бу оқшом.

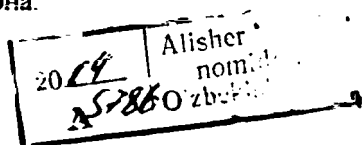
Бунча дарё мисол тошмасанг,
Қалб жомига шароб қуюсан.
Сен шунчалар ўт-оташмисан?
Оҳ, жонимга гулхан қўясан.

Куйинсам, малҳамим, сирдошим,
Қувонсам, шеригим, йўлдошим.
Сен борсан бахтиёр, жўшқиним,
Юракка чўғ солган қўшиғим!

БУВИЖОН

Бўлса ҳамки юзида
Ажинлару қора доғ.
Меҳр тўла кўзида,
Қалби сочидек оппоқ.

У бўлса уйимизда
Ҳар кун тўй, шодиёна.
Ҳар бир ўғил, қизининг
Атрофида парвона.

Панд-насиҳат ҳикматин
Оламга тенг қиммати.
Айтган ҳар бир сўзлари
Бошлар эзгулик сари.

Сизга эзгу тилагим:
Доим бўлинг соғ-омон.
Ёшин яшасин ҳар ким,
Юздан ошинг, бувижон!

ҚАЙТМАС БАҲОРИМ

Яна келди ўлкамга баҳор,
Деразамдан нурларин сочиб.
Қуёш аста жилмайиб кейин,
Кириб кетар ёмғирдай қочиб.

Яна келди ўша дилрабо,
Мафтун этгувчи бир табиат.
Инсонларнинг дил-чеҳрасига
Ҳусн элтувчи дур табиат.

Яна келди ўлкамга баҳор,
Худди ёзга бир мезбонгина.
Яна келди ва яна такрор,
Лек келмади отажонгинам.

О, баҳорим, бунча гўзалсан,
Сўлгин қалбга гул солгин, тўлсин.
Мен соғинган ёмғир ёғмоқда,
О ёмғирим, кўз ёшим бўлгин.

Кутаман мен яна баҳорни,
Яна мовий бўлар осмоним.
Қанча йиллар кутсам ҳам, лекин
Келиб кетмас бир отажоним.

* * *

Халқим, қошу кўзинг бўлгим келади,
Қалбингда жўш уриб, тўлгим келади.
Сенга жоним бериб, онажон элим,
Пойингдаги тупроқ бўлгим келади.

Меҳр билан боққан кўзингман, юртим,
Бўғзингда айтмаган сўзингман, юртим.
Ватаним, куйлайман бор овозим-ла,
Дардинг-ла яшаган қизингман, юртим!

ҚАЛАМИМ

Борлиққа оқшом чўкди,
Осуда тун қоронғу.
Ухламоқчи бўламан,
Тинчлик бермайди туйғу.

Ором оляпти укам,
Уйқуга ҳеч тўймайди.
Фақат менгина бедор,
Қаламим тинч қўймайди.

Гоҳ унга қилиб ҳавас,
Маъюс боқиб қоламан.
Тарқоқ хаёлим жамлаб
Чуқур ўйга толаман.

Майли, оромим олгин,
Бедор ўтказай тунни.
Ҳаётимга қўшмайман
Ижод қилмаган кунни.

Қаламим тўхтаган кун
Қалбга отилган ўқдир.
Шеър ёзолмай қолсам гар
Ундан оғир кун йўқдир.

Ойдан илҳом олиб ёз,
Бир жойда турма фақат.
Юрагимни оғритма,
Бунча бўлма бешафқат.

Булоқ бўлиб тўлиб-тош,
Туғён ургин лиммо-лим.
Олов бўлгин, бўл оташ,
Қимирлаб тур, қаламим.

ГУЛЗОДА ЁРБОЕВА

1982 йил 18 августда Фарғона вилояти Фарғона шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. Фарғона вилояти «Тадбиркор аёл» уюшмаси аъзоси.

Г.Ёрбоева санъатнинг макраме (бадий безак) соҳаси орқали ўз маҳоратини намойиш этмоқда. У ўқувчилик давриданоқ расм чизишга, тўқиш, тикиш, кичик ҳажмдаги безак буюмлар ясашга қизиқиб, танловларда қатнашиб келган. 2000 – 2003 йилларда вилоят ижодкор ўқувчиларнинг анжуманларида, 2002 йилда «Улугбек» истеъдодли

ёшларни қўллаб-қувватлаш жамғармаси Фарғона минтақавий бўлими томонидан ўтказилган «Ўзбекистон – Ватаним, ифтихорим ва шон-шарафим» мавзусидаги кўрик-танловда ўзи тўқиган макраме буюмлари билан фаол қатнашиб, фахрли ўринни эгаллаган. 2002 – 2003 йилларда «Ташаббус» кўрик-танловларида қатнашиб, «Энг яхши тадбиркор аёл» наминациясига эга бўлган.

2002 йилда вилоят ўлкашунослик музейида унинг ижодига бағишланган «Аёл – нафис санъат» мавзусида кўргазма ташкил этилиб, 100 дан ортиқ маҳсулотлари бир ой давомида намойиш этилган. Унинг ажойиб безаклар билан меъёрига етказиб тўқиган сумкалари, пардоз қутичалари, дарпардалар, саватчалар, қандиллар, туморлар, гулдонлар, шляпалар, аёллар учун тақинчоқлар нафақат ҳамюртларимиз, балки хорижлик меҳмонларни ҳам ҳайратга солиб келмоқда. Гулзода ёш бўлишига қарамай 60 дан зиёд шогирдлар етиштирди. 2003 йилдан «Тадбиркор аёл» уюшмасининг вилоят бўлимида Германиянинг Рейнгессен ҳунармандлар палатаси томонидан ажратилган лойиҳа асосида 23 нафар ўқувчи қизларга ўз касбининг нозик сирларини ўргатмоқда.

Гулзода Ёрбоева санъат йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

ШОҲИДА МИРЗАЕВА

1986 йил 5 мартда Жиззах вилояти Жиззах туманида туғилган. Миллати ўзбек. Жиззах Давлат педагогика институти қошидаги академик лицейнинг 3-босқич талабаси.

Ш.Мирзаева жуда заковатли, билимдон ва иқтидорли ўқувчи. Мактабга келган илк даврдан бошлаб адабиёт, инглиз тили ва тарих фанларини севиб ўқийди. Мактабда ва академик лицейда ўқиш даврида ўртоқлари ўртасида аъло ўқиши, намунали хулқи, ташаббускорлиги

билан ҳаммага ўрнак бўлди. Она тили ва адабиёт фанларидан олимпиадаларда, спорт мусобақаларида, кўрик-танловларда иштирок этиб, юқори ўринларни эгаллаган ва диплом, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Шоҳиданинг журналистикага, шеърятга ихлоси баланд. Унинг 2001 йил май ойида «Ўхшагим келади Бибихонимга» ва 2003 йил «Ўзбегимнинг байрамидир бетакрор» номли шеърый тўпламлари нашрдан чиққан. Мактабда ва туманда «Ёш қалам-кашлар» тўгарагини бошқаради. 2002–2003 йилларда Республика ёш ижодкорлар «Зомин» семинари иштирокчисидир. Унинг «Байрам муборак, элим», «Она меҳри», «Ватан сотилмайди», «Мардлар кўриқлайди Ватанни», «Ўзбек қизлари» каби шеърларида она Ватанни улуғлаш, Ватанни севиш ва ундан ғурурланиш, жасорат ва мардлик ёшларга хос талқин этилади.

Шоҳиданинг ўнга яқин иншо, рисола ва шеърый тўпламлари мавжуд. У халқ ҳунармандчилиги, яъни ипак билан турли хил безакли буюмлар тиқиш бўйича, 2001–2003 йилларда «Ёш тадбиркор» кўрик-танловининг туман, вилоят босқичида иштирок этиб, юқори ўринларни эгаллаган. Унинг шеърлари, ҳикоялари ва хабарлари «Жиззах овози», «Ўзбекистон овози», «Халқ сўзи», «Тонг юлдузи», «Гулхан», «Даракчи», «Туркистон» газета ва журналларида чоп этилмоқда. Аъло ўқигани, иқтидорлилиги, доно ва зукколиги учун туман, вилоят ва республика Халқ таълими вазирлигининг фахрий ёрлиқлари билан тақдирланган.

Шоҳида Мирзаева таълим йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ЎЗБЕКИСТОНИМ БОР МЕНИНГ

Жаннатмакон, бойликка кон
 боғу бўстони бор менинг.
Дунё узра қадри баланд
 Ўзбекистоним бор менинг.
Чўлларда боғ яратган
 бободоҳқоним бор менинг.
Кураги ерга тегмас
 мард паҳлавоним бор менинг.
Буюк манзилни кўзлаган
 буюк карвоним бор менинг.
Халқи учун фидойи
 жасур сарбоним бор менинг.
Фазал мулкига султон
 Мир Алишерим бор менинг.
Жалолиддин Мангуберди,
 Бобурдек шерим бор менинг.
Жаннатмакон, бойликка кон
 боғу бўстони бор менинг.
Дунё узра номи баланд
 Ўзбекистоним бор менинг.

УСТОЗГА

«Бир даста гул келтирди қизлар».

Зулфия

«Бир даста гул келтирди қизлар»,
Рухингизни ёд айлаб, устоз.
Улар мисли тизилган сўзлар,
Кўнгилларни этди сарафроз.

Нурли йўлдан келмоқда қизлар,
Атласларнинг ранги гулларда.
Соғинишган сизни шогирдлар,
Ашъорингиз мурғак дилларда.

Бир даста гул келтирди қизлар,
Наврўз тонги сўроқлаб сизни.
Мангуликдан топишди излаб,
Шеъриятдай пок номингизни.

БАҲОР

Чапак чалиб япроқлар
Баҳорни қаршилади.
Чирой очиб чечаклар
Ҳар ёнга сочилади.

Хушбўй ялпиз ҳидлари
Тезда кўкка таралди.
Гўёки кўз ўнгимда
Янги дунё яралди.

Ана, учар турналар
Осмонда карвон бўлиб.
Эрка гуллар очилар
Ҳар ёнда алвон бўлиб.

Баҳоргинам, суртайин
Кўзимга изларингни.
Гулларинг-ла сийлагин
Бир умр қизларингни.

ЎЗБЕК ҚИЗЛАРИ

Хандон кулгисидан диллар яйрайди,
Шўх-шўх лазгисидан кўзлар қувнайди,
Тонгда саломини қанда қилмайди,
Ўзбекнинг ойдан-да гўзал қизлари.

Ўсмали қошлари камон-камондир,
Болдай сўзларидан диллар дармонда,
Қаштасин кўрмаган қолар армонда,
Ўзбегимнинг гўзал, лобар қизлари.

Сўзласа бол томар дур сўзларидан,
Нур сочилар юрса ҳар изларидан.
Ой хижолат ҳатто гул юзларидан,
Ўзбегим қизлари, ўзбек қизлари.

ШЕЪРИЯТ

Шеърият – гуёки тўқилган атлас,
Унда шодлик бисёр, бор унда ҳам дард.
Шеърият яшар бир тилимда эмас,
У мен-ла ҳамнафас, мен билан ҳамдард.

Шеър қалбда кўпирар бир денгиз мисол,
Қаламдан тўкилади дурлар, инжулар.
Шеърият йўлида мен ҳали ниҳол,
Зулфияга етмоқ йироқ қанчалар.

Шеърият, сен билан дунёни кучгум,
Сен билан яралган менинг иқболим.
Сенинг қанотингда кўкларга учгум,
Сен менинг тақдирим, сен истиқболим.

ЮРТДА ТИНЧЛИК БАРҚАРОР БЎЛСА

Бўлса доим Ватанимиз ҳур,
Ҳар ён бўлар лолазору гул.
Бошимиздан қуёш сочар нур,
Юртда тинчлик барқарор бўлса.

Илм калитлари ўз қўлимизда,
Омаду бахт кутар ҳар йўлимизда,
Боғу роғлар яшнар ўнг-сўлимизда,
Юртда тинчлик бўлса барқарор.

Ҳаёт кутар бизни, очиқ кучоғи,
Олдинда умрнинг энг гўзал чоғи.
Ҳеч қачон ёнмагай уруш ўчоғи,
Юртда тинчлик бўлса барқарор.

Бирлашганга кенг бўлар дунё,
Мўъжизаси минг бўлар дунё,
Барча учун тенг бўлар дунё,
Юртда тинчлик бўлса барқарор.

Мусаффо бўлса доимо осмон,
Юртбошим ҳамиша бўлсалар омон.
Гуллаб-яшнайверар хур Ўзбекистон,
Юртда тинчлик бўлса барқарор.

ХУРШИДА НАРЗИЕВА

1986 йил 30 январда Навоий вилояти Қизилтепа туманида туғилган. Миллати ўзбек. Қизилтепа туманидаги 38-гуманитар лицей-интернатнинг 11-синф ўқувчиси.

Х.Нарзиеванинг ёш юрагида қишлоғининг фусункор кенгликлари, сўлим гўшалари шеър бўлиб яралади. У 5-синфдан бошлаб кичик-кичик шеърлар ёзади. Ҳозирги кунда барча фанлардан, айниқса, адабиётдан аъло баҳоларга ўқийди. Унинг шеърлари «Қизилтепа тонги», «Бўстон», «Тўмарис» газеталарида чиқа бошлаган. Хуршиданинг «Юртим», «Туроним», «Ватан меҳри», «Япроқларга» каби шеърлари диққатга сазовордир. «Кўйлагим» китобчаси босмадан чиққан. Ёш ҳаваскорнинг юрагида Ватанга муҳаббат, юрт оздлигига садоқат жўш уради, у эл эрки қадрини куйлашга, уни бетакрор овозда тараннум этишга интилади.

Хуршида лицейда аъло баҳоларга ўқиши билан бирга мактабда ва туманда ўтказилган барча танловларда фаол иштирок этади. Мактабда ўтказилган фан олимпиадаларида қатнашиб, юқори ўринларни эгаллаган. Унинг кўплаб шеърлари матбуотда босилмоқда. Шеъриятдаги ўз ўрни, шеърларидаги чуқур маъно ва теранлик, Ватанни жон-дилдан севиши, мустақилликни тараннум этувчи шеърлари учун бир неча марта фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Хуршида Нарзиева адабиёт йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ЮРТИМ

Юртим, чинор бўлган ўғлонларинг кўп,
Шуҳрати титратмиш жумла-жаҳонни.
Гарчи йўлладилар ноҳақ айблов, ўқ,
Халқинг асрай олди шуҳрату шонинг.

Яна бўстонингда чаманлар кулди,
Оловдек ёнади гумбазлар нақши.
Туроним, минг битта гўзал ўлкадан
Сен ўзинг гўзалсан, сен ўзинг яхши.

Тарих хатоларни асло кечирмас,
Номард нишон бўлар ўз ўқларига.
Боболарнинг номи қолиб кетмайди
Ноҳақ оловларнинг кул-чўғларида.

Юракдан ғуборлар арийди энди,
Момолар дуога қўл очадилар.
Фарзандлар шарафин оқламоқ учун
Боболар изидан йўл очадилар.

ТУРОНИМ

Сенинг номинг билан олурман нафас,
Туроним, мен севган ягона диёр.
Сен қадим дунёдан келган садо, сас,
Тупроғингда сиру мўъжиза бисёр.

Минглаб ёғийларга талош бўлдинг сен,
Замининг топтади минг битта номард.
Халқинг андишани улуғ билган эл,
Шонингни асради доим туриб мард.

Бугун Ҳумо қуши бошингда турар,
Эркинг қўлингдасиз, буюк Туроним.
Бағрингда яшамоқ ўзи бир бахтдир,
Халқига доимо суюк Туроним!

ҚУШГА

Қушим, сени жуда кўп кутдим,
Учқур эмас нечун парвозинг.
Наҳот мени буткул унутдинг,
Нечун мунгли чиқар овозинг?

Сен тошлардан чўчима, қушим,
Ишон, сенга бағрим қалқондир,
Туҳмат-иғво, ёвузлик борки,
Ҳақнинг бағри ҳамиша қондир.

Олислардан бағримга қайтгил,
Сен хонангни тўлдиргин яна.
Парда босган кўзлар очилар
Ва яхшилик қилар тантана!

КЕЧМИШЛАР

Хатолардан йироқ яшамас ҳеч ким,
Ҳаёт татимайди гўё уларсиз.
Баъзида англамас кўнгилни ҳеч ким,
Кечмишлар туюлар бемаъно, нурсиз.

Барибир мўъжиза туюлар ҳаёт,
Тиканларин гулга қиёс этаман.
Унинг ҳар лаҳзаси бизга ғанимат,
Ҳаётни ҳамиша азиз тутаман.

Зарралаб йиққанинг бир ҳовуч олтин —
Умринг хатоларга қоришиб борар.
Яшаш нелигини англамоқ қийин,
Юрак бир абгор, бир ёришиб борар.

НИШОНА

Ипак йўлларида бир садо келур,
Олис-олислардан келар карвонлар.
Темур бобо руҳи мадаккор бўлди,
Бугун ушалмоқда орзу-армонлар.

Миллион карвонларга бош бўлган элим,
Руҳи ёруғ, дили ёш бўлган элим,
Мардлик, тангиликка эш бўлган элим,
Янги карвонларинг муборак бўлсин!

Шамоллар эсганда кўксингни тутдинг,
Чанқаса суғординг кўз ёшинг билан.
Пахтага меҳрингни муқаддас тутдинг,
Тоғларни эритар бардошинг билан.

Толеи баландсан, шул сабаб сенга
Улуғ Ўзбекистон кошона эрур.
Мисқоллаб йиғилган улкан карвонлар
Ёрқин келажакдан нишона эрур.

Миллион карвонларга бош бўлган элим,
Эркли, ўз юртига кўзу қош элим,
Янги карвонларинг муборак бўлсин!

ЭРК

Эркнинг кўшиқлари бўлмайди адо,
Мозийдан таралар бу улуғ нидо,
Эрк деган эл сира бўлмайди гадо,
Бу улуғ неъматни асрагин, элим!

Сенга ёлғонлардан ниқоб тутдилар,
Минг бир қадриятинг рўё этдилар,
Муқаддас ерингни топтаб кетдилар,
Энди ўз-ўзингни асрагин, элим!

Тарихин унутган эл эл бўлолмас,
Марднинг улушини номард ололмас,
Эзгулик бенишон, беиз йўқолмас,
Энди истиқлолни асрагин, элим!

Элим, сен ўзингни асло хор этма,
Номарднинг, беюртнинг кўлидан тутма,
Кўзинг оч, саробдан ҳақиқат кутма.
Энди ўз қадрингни асрагин, элим,
Энди эрк қадрини асрагин, элим!

ЮЛДУЗ ОНДАЕВА

1986 йил 26 январда Бухоро вилояти Бухоро шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. Бухоро шаҳридаги 12-умумтаълим мактабининг 11-синф ўқувчиси.

Ю.Ондаева мактабда аъло баҳорларга ўқийди, намунали хулқи, тиришқоқлиги билан ўртоқларидан ажралиб туради. 2003 йилда Бухоро ҳокими стипендиати бўлган. «Камалак» болалар ташкилотининг маънавият-маърифат бўйича сардори. Ёшлигидан адабиётга унинг ҳаваси баланд. Энг муҳими, унинг шеърларида

одамийлик, болалар назари билан оламга назар ташлаш, воқеликка муносабат яққол кўзга ташланиб туради. 2002–2003 йилларда «Бухоро оқшоми» газетаси ҳузуридаги «Заковат» танқидчилар ва «Баҳс» клубларининг аъзоси. У 1999 йилдан бошлаб «Бухоро оқшоми» газетаси билан ҳамкорлик қилади.

Юлдуз ёшлигидан шеърият шайдоси. 2003 йилда унинг «Олтин тош», «Мажнунтолни тинглайди юрак» шеърий китобчалари нашрдан чиққан. «Ҳаёт», «Аёл», «Иймон», «Ёшлик», «Устоз», «Тилагимдасан» каби шеърлари чуқур фалсафийликка эга. Туманда ва мактабда ўтказиладиган тадбирларда, кўрик-танловларда қатнашади, фан олимпиадаларида бир неча йиллардан буён қатнашиб келмоқда. Юлдуз кўплаб рефератлар муаллифи. У аъло ўқиши, намунали хулқи, иқтидори ва шеъриятдаги катта ютуқлари учун бир неча марта фахрий ёрликлар билан тақдирланган.

Юлдуз Ондаева адабиёт йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ВАТАН

Бир ҳовуч тупроқда унган бир меҳр,
Улуғбек кўзида чақнатган сеҳр,
Мардлик майдонида синалган Тоҳир,
ВАТАН...

Оловга тобланган муқанна – юрак,
Кўшиқ куйлаётган хурлик – капалак,
Ушалган энг сўнги армон ва тилак –
ВАТАН...

* * *

Сен менинг юракда оққан қонимсан,
Жонимдек севганим танда – жонимсан,
Бошим силагувчи меҳрибонимсан,
Отамсан ҳам онам сен ўзинг, Ватан!

Ўзинг бирла бордир белимда дармон,
Сенинг меҳринг асло бўлмасин армон,
Шеъримдан йўлингга тизайин маржон,
Дармоним, маржоним сен ўзинг, Ватан!

Меҳринг таъмин тотдим сендан йироқда,
Қадринг баландлигин билдим фироқда,
Таърифинг сўйласам қалбим титроқда,
Остонанг тиллодан яралган, Ватан!

Тупроғинг қимматдир олтину зардан,
Қизғонаман сени ўзга назардан,
Асли бошланурсан кўча, гузардан,
Қиблам – Каъбатуллому ўзингсан, Ватан!

* * *

Юрагим уришдан тўхтар кунда ҳам,
Кундузлари энди қайтмас тунда ҳам,
Бир жоним қирқ бор чок бўлса бунда ҳам,
Мен сени севаман, муқаддас Ватан.

Кайфу сафолардан тўйганда кўнглим,
Узоқлашаверса энг яқин йўлим,
Бўйингга етмайин қолса ҳам қўлим,
Мен сени севаман, муқаддас Ватан.

Ўзга юртда юрган бетавфиқларнинг
Миллатин шаънига айтган сўзи лоф.

Қалб гавҳаримдек асрайман, Ватан,
Худойим, нодонга ўзинг бер инсоф.

Сенга қараб ёвнинг отган ҳар ўқи
Юрагимни тешсин, қиламан тоқат.
Халқнинг тузлиғига тупурганлар-чи,
Хор бўлсин, хор бўлсин, хор бўлсин абад.

* * *

Тегирмон тошидай айланар фалак,
Умрим борлигидан берсанг-чи дарак,
Ёмонга эш бўлса кўксимда юрак,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

Элнинг олқишини ололмасам гар,
Дўстимнинг кунига яролмасам гар,
Бир дардманга шифо беролмасам гар,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

Меҳрингиз ҳаққи-чун ютмасам заҳар,
Аллоҳга ибодат қилмасам сахар,
«Онам» деб заминни асролмасам гар,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

Ширин аллангизни дилда тутмасам,
Қавму қариндошим илиқ кутмасам,
Ўз она тилимда сўзлаб ўтмасам,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

Ҳақиқат йўлида бўлмасам ҳалак,
Фаним устун келиб, йиғласа фалак,
Нодон қаҳ-қаҳ отса, жим турса юрак,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

Берган тузингизни оқлай билмасам,
Халқим ишончини ҳурмат қилмасам,
Яхши инсонларга хоксор бўлмасам,
Оқ сутингиз бекор менга, онажон.

НАРГИЗА РАҲИМОВА

1988 йил 19 мартда Қашқадарё вилояти Муборак шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. Қашқадарё вилояти Муборак туманидаги Ал-Хоразмий номли лицей-интернатнинг 10-синф ўқувчиси.

Н.Раҳимова Ватан равнақи, юрт саодати учун тарбия топаётган, ўзига хос истеъдодли, ўткир зеҳнли ва ҳозиржавоб қиздир. Айниқса, таълим соҳасидаги муваффақияти ва изланишлари, унинг истеъдод қирралари кундан-кунга сайқалланиб бормоқда. Мактаб, туман ва вилоят-

да 2001 – 2003 йиллар мобайнида ўтказилаётган маданий-маърифий тадбирлардаги фаол иштироки, спорт соҳасидаги ютуқлари муҳим аҳамиятга эга. Наргиза мақом йўналишида чиройли кўшиқлар куйлаш билан бирга вилоят «Занжирсарой» фольклор этнографик ансамблида раққосалик қилмоқда. Вилоят ва республикада ўтказиладиган Мустақиллик ва Наврўз байрамларида гўзал рақслари билан иштирок этмоқда.

У 6-синфдан бошлаб спортнинг теннис тури билан шуғулланмоқда. 2001 – 2003 йилларда вилоят ва республика миқёсидаги барча мусобақаларда қатнашиб, ғолибликни қўлга киритган. Шунингдек, республика «Баркамол авлод» спорт мусобақаларида, Шаҳрисабз шаҳрининг 2700 йиллигига бағишланган тадбирларда фаол қатнашган.

Инглиз тили, тарих ва ҳуқуқ фанларига иқтидори баланд. Бу фанлардан мактаб, туман, вилоят ва республика олимпиадалари иштирокчиси. Унинг ижоди жуда серқирра. Жумладан, дарсдан сўнг Қашқадарё вилояти маданият бошқармаси қошидаги «Занжирсарой» фольклор этнографик жамоа фаолиятида фаол иштирок этади. 2000–2003 йиллар давомида вилоят, республика Мустақиллик ва Наврўз байрамларида қатнашди. Шаҳрисабз шаҳрининг 2700 йиллиги, «Баркамол авлод» республика ёшлар спорт мусобақаларининг иштирокчиси. «Қизлар давраси», «Иқбол», «Она табиат ёшлар нигоҳида», «Умид гунчалари», «Нафосат» қизлар кўрик-танловларининг ғолибидир. «Ўзбекистон Ватаним маним» кўшиқ танловида 1-ўринни, «Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир» иншолар танловида 2-ўринни эгаллаган. «Табиат кеча, бугун ва эртага» анжуманида маъруза ва ўз кўргазмалари

билан қатнашиб, голибликни қўлга киритиб, «Экосан» жамғармасининг фахрий ёрлиғига сазовор бўлган.

Унинг халқ оғзаки ижодидан тўпланган термалар, қарашлар ва ижодий намуналаридан 2002 йилда «Насаф» нашриётида «Санъатим – дил сайқалим» номи билан китоби чоп этилган. У шеъриятда ҳам ўз кучини синаб кўрмоқда. «Муборак», «Иқбол», «Ватаним», «Мустақиллигимиз», «Ой деразадан қараган», «Бешик боласи» каби шеърлари диққатга сазовордир. Наргиза вилоят радио ва телевидениесининг «Ассалом, болажонлар», «Эртақлар оламида», «Янги аср авлодлари» каби кўрсатув ва эшиттиришларида фаол қатнашади. «Қушлар менинг дўстларим» номли туман, вилоят кўрикларининг голиби. У ёввойи чўл ҳайвонларидан тулуплар ишлаб, зоология фанида фойдаланиш учун мактабга ва 3 та боғчага тақдим этган. Унинг ижоди ҳақида «Ўзбекистон овози», «Халқ сўзи», «Фидокор», «Тонг юлдузи», «Соғлом авлод», «Қашқадарё овози» газета ва журналларида мақолалар берилган. У турли чиройли кашталар тикади.

Наргиза Раҳимова таълим йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

МУБОРАК

Ёшлик энагаси – қутлуғ диёрим,
Мени улғайтирган азиз маконим.
Ҳаётим тўладир орзу-ҳавасга,
Муборак масканим – боғу бўстоним.

Қанча таърифламай бўлаверар кам,
Меҳримни битмоққа сўзлар етмайди.
Муборак диёрим – сен мисли онам,
Она муҳаббати ёддан кетмайди.

ШЕЪРИЯТ

Шеърларим – сиз пок туйғуларим,
Шеърларим – бу сиз, кулгуларим.
Ташвишларим, бахт, қайғуларим,
Шеърларим – сиз оқ орзуларим.

Орзуларнинг ойдин йўлида
Сузиб борар кўнгил кемаси.
Эзгуликнинг тутдим кўлидан,
Яхшиликнинг йўқ ниҳояси.

«Муҳаббат» деб қўйиб сарлавҳа,
Садоқатдан мисралар туздим.
Сукландим мен гўзал ҳаётга,
Завқ боғидан шеър – гуллар уздим.

КАПАЛАК

Капалак – баҳорнинг боласи,
Гулларнинг уйқусин бузади.
Дудоғига босганича лаб,
Муҳаббат расмини чизади.

Учади гулларни оралаб,
Сўнг... бирдан ҳайратга дўнади.
Исми Райҳон қизнинг сочига
Тортиниб-тортиниб қўнади.

Енгил-енгил учар капалак,
Унга қараб завқланар малак.
Қувлашиб ва кулишиб хандон,
Рашкда ёниб бўлишар ҳалак.

ГУЛНОЗА СУЛЕЙМАНОВА

1985 йил 30 июлда Сирдарё вилояти Шароф Рашидов туманида туғилган. Миллати қирғиз. Ш.Рашидов туманидаги Абу Али ибн Сино номли 18-умумтаълим мактаби кутубхоначиси вазифасида ишлайди.

Г. Сулейманова санъат ва адабиётга жуда қизиқади, жамоат ишларида, мактаб ҳаётида фаол иштирок этади. Мактабда ўтказиладиган тadbирларни ташкил қилади. У ўқувчилар ўртасида «Китоблар байрами», «Саодатга элтувчи билим» каби мавзуларда ҳамда мустақиллик ғояларини тарғиб қилувчи кўплаб тadbирларни ўтказган. Гулноза Ватанни, табиатни, муҳаббатни улугловчи шеър ва ҳикоялар ёзади. У ҳар йили туман ва вилоятда ўтказиладиган «Иқбол» кўриктанловида иштирок этиб, 1-ўринларни эгаллаб келмоқда. 2002 йилда туман, вилоят ва республикада иншолар танловида фаол иштирок этган. 2001 йили «Китобсеварлар» вилоят гуруҳи иштирокчиси бўлиб, вилоят ва республика босқичида биринчи даражали диплом билан мукофотланган. Туман ва вилоят «Ёш қаламкашлар» тўғарагининг фаол аъзоси.

Унинг биринчи шеърий тўплами «Севинч» деб номланган. У мактаб кутубхонасини маърифат хонасига айлантирган, эртаю кеч кутубхона мактаб ўқувчилари билан гавжум. Кутубхонада болалар билан китобхонлар конференцияси, ёзувчи ва шоирлар билан учрашувлар, суҳбатларни доимий равишда ўтказмоқда. У ҳунармандчилик ишлари, тикувчилик, тўқувчилик билан ҳам шуғулланади, ёзган шеърларига куй басталаб, кўшиқ қилиб куйлайди. Унинг «Обод Ўзбекистон» ва «Меҳмон отам» шеърлари шулар жумласидандир.

Гулноза Сулейманова маданият йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

УСТОЗ УЛУҒ ЗОТ

Таълим-тарбияни берган устозим,
Сиздан қанча ўғит, сабоқлар олдим.
Устоз улуғлигин ва буюклигин,
Садоқатингизни мен эслаб қолдим.

Сизнинг истеъдоду саводларингиз
Мустақил юртимга келтирур шараф.
Сизнинг берган таълим ва сабоқларингиз
Илмни офтобдек сочар ҳар тараф.

Юртим камолига қўшгани ҳисса,
Йўлим бўлсин десанг доим нурафшон,
Шиддат ила ўқи, ўргангин ҳунар,
Устозинг дуосин олгин, эй инсон!

СОҒИНЧ

Соғинч ила шеър битмоқдаман,
Кўзларимда соғинч ёшлари.
Ўз гўшамни соғинмоқдаман,
Етармикин қалб бардошлари?

Соғиндими мени дўстларим,
Ўйланаман, етар энди, бас.
Ҳасад қилиб яшама лекин,
Яхшиларга фақат қил ҳавас.

Ҳар қаерда агар бўлса ҳам,
Соғинч қийнар инсон зотини.
Соғинганди Ширин ҳам охир,
Йўқотганди ўз Фарҳодини...

АЁЛ – БУ АЁЛ

Кўрса дил қувонар унинг ҳуснидан,
Ҳатто ой, қуёш ҳам тамомила лол.
Сўзласа бол томар унинг лабидан,
Ширинсўз, дилрабо аёл – бу аёл.

Бир қўли дунёни, бири бешикни
Тебратар, ҳаттоки тан берар шамол.
Аллеси жонфишон руҳсиз танага,
Хушовоз булбулдир аёл – бу аёл.

Саранжом, саришта аёлнинг иши,
Кўнгли покизадир, меҳнати ҳалол.
Ақлига, зеҳнига лол қолар киши,
Улкан истеъдодли аёл – бу аёл.

Аёл бардошлидир, аёл муқалдас,
Бағри кенг, дили пок сув каби зилол.
Аёлнинг меҳрига қилингиз ҳавас,
Чунки энг бетакрор аёл – бу аёл.

Аёлнинг меҳрига, зулфи зарига
Таъриф топмоқ учун сурамиз хаёл.
Денгиз тубидаги топилмас нодир –
Маржону дурдона аёл – бу аёл.

ОТАШНАФАС КУЙЧИ

Инсонни етаклар эзгулик сари,
Шеърлари бағишлар инсонга ором.
Барча кишиларга очикдир бағри,
Серқирра ижодли у Фафур Фулом.

Ким дилдан ардоқлар севган Ватанни –
Тилидан чиқади ҳақиқий калом.
Кимки шеърлар ила ўртар бу танни,
Ёрқин, нурли юлдуз, у – Фафур Фулом.

Болани авайлаб севар жонидан,
Ватан учун доим бўлсин деб тайёр.
Соғ бўлсин, ақлли, зиёли, ҳушли,
Ватанини севиб, бўлмасин айёр.

Шоир юз йиллигин нишонлаб бугун,
Қадрлаймиз доим шаксиз саломни.
Унутмайди халқим, она заминим,
Оташнафас куйчи Ғафур Ғуломни.

АЙЖАМАЛ ТУРЕМУРАТОВА

1984 йил 1 августда Қорақалпоғистон Республикаси Қўнғирот шаҳрида туғилган. Миллати қорақалпоқ. Тошкент Давлат консерваторияси бастакорлик бўлимининг 2-курс талабаси.

А. Туремуратова ёшлигидан мусиқага қизиқади, мактабда барча фанлардан аъло баҳоларга ўқиган. 6 ёшидан бошлаб мусиқа мактабининг фортепиано бўлимида ўқиди. У Нукус Давлат санъат коллежини 2002 йилда «Бастакорлик санъати» йўналиши бўйича тамомлаб, Тошкент Давлат консерваториясининг шу йўналиши бўйича ўқишга кирган. 1997 йил фортепиано ихтисослиги бўйича Республика танловида қатнашиб, 1-ўринни эгаллаган. Лицейда ўқиш даврида мусиқа билан чуқурроқ шуғуллана бошлайди, яна инглиз тили, қорақалпоқ тили ва чизмачиликдан фан олимпиадаларида қатнашиб, юқори ўринларни, чизмачилик бўйича республика фан олимпиадасида 1-ўринни эгаллаган.

Айжамал мусиқадаги замонавийликни профессионал композиторлик ижодиёти билан аънанавий халқ мероси – қорақалпоқ оҳангларига, усулларига йўғрилган янги мусиқий тилга интилишда кўради. Булар «Хайю» мавзусига вариациялар, «Арал толғауы» фортепиано учун куй, хор учун қайта ишланган қорақалпоқ халқ кўшиғи «Толқын», болалар учун «Азизим онажон», «О, бахтли болалик» каби асарларидир. У талаба бастакорлар ўртасидаги танловларда мукофотларга сазовор бўлмоқда. У мусиқий танқид, мусиқий журналистика билан шуғулланади. 2003 йил октябрь–ноябрь ойларида ўтган «Давр садолари» фестивалида юқорида санаб ўтилган асарларини ижро этган. Ўзи басталаган асарлари 27 тадан иборат. Шунингдек, радио ва телевиденида болалар эшиттириши ва кўрсатувларида бошловчилик қилади. Республиканинг кўплаб газета ва журналларида ижтимоий-сиёсий тавсияномалари ва унинг ижоди ҳақида ёзилмоқда.

Айжамалнинг ижоди серқирра, у спортнинг волейбол тури билан кўп йиллардан бери шуғулланади. Айжамал композиторлик фаолияти, кўплаб асарлари, йирик халқаро анжуманлардаги иштироки, аъло ўқиши ва намунали хулқи учун кўплаб фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Айжамал Туремуратова санъат йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

НАФИСА ҲАЙДАРОВА

1986 йил 22 ноябрда Самарқанд вилояти Темирйўл туманида туғилган. Миллати ўзбек. Темирйўл туманидаги 64-умумтаълим мактабининг 11-синф ўқувчиси.

Н.Ҳайдарова барча фанлардан аъло баҳоларга ўқийди, намунали хулқи, юқори иқтидори билан тенгдошларидан ажралиб туради. Айниқса, математика, инглиз тили, тарих, ҳуқуқшунослик фанларидан юқори рейтингта эга. Шу фанлардан ҳар йили ўтказилаётган фан олимпиадаларида қатнашиб, 1-ўринни эгалла-

ган ва фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Уч йилдан буён Самарқанд Давлат университетидида мактаб билан ҳамкорликда ўтказиладиган тадбирларда «Самарқанд вилояти мустақиллик йилларида», «Самарқанд боғларини барпо этиш тарихидан», «Конституция – ҳуқуқий тузилишининг асоси» каби илмий ишлари, рефератлари ва мақолалари билан мунтазам қатнашмоқда. Унинг илмий ишларида ўзи яшаётган заминга меҳр-муҳаббат, Ватанни улуғлаш, тарихимизни қадрлаш каби туйғулар ётади. 2001–2002 йилларда туман ва вилоят халқ таълими ва ички ишлар бошқармалари ҳамкорлигида «Сиз қонунни биласизми?» кўрик-танловида фаол иштирок этиб, 1-ўринни эгаллаган. У туман «Камолот» ижтимоий ҳаракати фаолдир. 2002 – 2003 йилларда «Ватан меҳр-мурувват манбаи» мавзусида ёш ижодкорлар кўрик-танловида ҳам қатнашган. «Зарафшон» нашриётида «Мен нечун севаман тарихимизни» рисоласи чоп этилган. У спортни жуда севади, «Баркамол авлод» вилоят спорт ўйинларининг совриндори, волейбол билан шуғулланиб, туман, вилоят биринчилигини қўлга киритган.

Нафисаниннг ҳуқуқ, тарихга оид мулоҳаза ва хабарлари «Зарафшон», «Самарқандский вестник», «Тонг юлдузи», «Гулхан», «Туркистон» каби газета ва журналларда чоп этилмоқда. У янгиликлар ижодкоридир, мактаб ўқитувчилари билан ҳамкорликда «Мактаб президенти»ни сайлаш Низомини ишлаб чиқишда фаол иштирок этган ва мактабнинг 1-президенти этиб сайланган.

Нафиса Ҳайдарова фан йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

ШАҲНОЗА ШОЖАЛИЛОВА

1986 йил 14 февралда Тошкент вилояти Намданак қишлоғида туғилган. Миллати ўзбек. Тошкент вилояти Паркент туманидаги 22-умумтаълим мактабининг 11-синф ўқувчиси.

Ш.Шожалилова ёшлигидан адабиётга ҳаваси ўзгача, жуда кўплаб улуғ алломаларнинг шеърларини ёддан билади, айниқса, Алишер Навоий, Зебуннисо, Абдулла Орипов, Ойдин Ҳожиева ва Маҳмуд Тоиров каби шоирларнинг шеърлари ва мақолаларига ҳаваси баланд.

Унинг шеърлари 6-синфда ўқиб юрган вақтидан бошлаб «Паркент тонги», «Қишлоқ ҳаёти», «Маърифат», «Туркистон», «Соғлом авлод» каби газета ва журналларда чоп этилган. 2003 йилда шеър ва ҳикоялари жамланган «Туйғулар» тўплами босмадан чиққан. Унинг «Нодира ижодида ҳижрон оҳанглари» мақоласи филология фанлари доктори, профессор Б.Каримов раҳбарлигида ёзилгандир.

Шаҳнозанинг «Баҳор», «Кўзmunчоқ», «Муҳаммад Юсуфни эслаб», «Она», «Отажон», «Ватаним», «Аёлга» каби шеърлари диққатга сазовордир. У «Сўнги куртак», «Пушаймон», «Меҳр», «Арзимас хато» каби ҳикояларида катталарга ҳурмат, она юрт, мустақиллик ва ҳозирги замон ёшлари ҳақида сўз юритади. Унинг шеърларига Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси яхши тавсия берган. У туман хотин-қизлар кўмитасининг «Қизлар клуби» адабиёт йўналишини бошқаради. Телевидениеда «Заковат» ўйинининг иштирокчиси.

Шаҳноза фан олимпиадалари вилоят босқичининг совриндори. Мактабда ва туманда навоийхонлик кечалари ташкил этган, турли саналарга бағишланган деворий газеталарни чиқаришда жонбозлик кўрсатмоқда. У адабиёт, биология ва волейбол, тўқиш тўгараклари аъзоси. Туманда ташкил этилган «Машҳура» тикувчилик фирмасининг тикувчилик курсини битирган. Кўплаб фахрий ёрлиқларга сазовор бўлган.

Шаҳноза Шожалилова адабиёт йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ВАТАН

Тупроғинг муқаддас – кўзга тўтиё,
Асрларни бўйлар кўҳна тарихинг.
Бу кун қалбда фахр, гурур – бир дунё,
Ватан, бизлар учун очиқдир бағринг.

Елкамизга олиб залворли юкинг,
Бормоқдамиз баланд чўққини кўзлаб.
Она юрт севгисин юракка тугинг,
Азизлар, яшайлик Ватанни асраб!

АЁЛГА

Кўзларингиз ёғдули,
Сўзларингиз сирлидир.
Сиз жаннатнинг бир гули,
Нафасингиз – хуш атир!

Бир табассум қилсангиз,
Борлиқ кетар ёришиб,
Хаёлларингиз гўзал –
Туйғуларга қоришиқ!

Дили пок, сўзи эзгу,
Олам кўркидир Аёл.
У ҳаёт давомчиси,
Миллатни улғайтирар!

ЁШЛИК ЙИЛЛАРИМ

Ҳар баҳорда кулиб ўтди у,
Завқ, кулгуга тўлиб ўтди у.
Лекин, қайтмас бўлиб кетди у,
Менинг ўша ёшлик йилларим.

Қалбим — дарё, тоғлардан ошди,
Ҳаяжону ҳислардан тошди.
Йўлим кенг, у қайда адашди...
Менинг ўша ёшлик йилларим.

Шўхликлар ҳам энди йўқолди,
Улар ўрнин ташвишлар олди,
Армон бўлиб кўзимда қолди
Менинг ўша ёшлик йилларим!

НАВРЎЗ КЕЛДИ

Кўклам қирга ёйди гилам,
Рақс бошлади қизгалдоқлар.
Адирларнинг бағрида ҳам
Сайил қизир,
Завқли чоғлар!

Момом катта қозон осди,
Сумалак хўб қутлуғ таом,
Тонггача қўшиқлар айтдик.
«Эл тинч бўлсин», дейди момом!

Борлиқ худди келинчакдай,
Кўзлар яшноқ, орзулар мўл,
Қадим айёмдир Наврўзой,
Бу кун чекма ғам, ўйнаб-кул!

СЎНГГИ КУРТАК

Ҳикоя

Баҳор эди. Борлиқ эндигина яшил тус ола бошлаган, Ойша аянинг уйи ёнидаги ўрик дарахти ҳам куртак чиқараётганди.

– Ойижон, қаёқдасиз, суюнчи беринг!

Ойша ая бомдод намозини тугатиб, жойнамозини йиғиштираётганди, ўғлининг товушидан чўчиб кетди.

– Набирали бўлдингиз, ойижон, – деди яна Хуршид.

– Вой, умри билан берган бўлсин, – дея юзига фотиҳа тортди Ойша ая.

Ойша аянинг ортида Зебинисо ҳам мунғайибгина турар, у ҳам нуқул Хуршидга қараб «Куллуғ бўлсин!» дерди.

Зебинисо Ойша аянинг катта келини, тўнғич ўғли Ҳасаннинг аёли, мана, оила қурганига тўрт йил бўляптики, уларнинг фарзанди йўқ.

Хуршид билан Ҳилола ўғилчага Абдурашид деб исм қўйишди. Бола шўх бўлиб ўсди. Орадан икки йил ўтиб, бу оилада иккинчи фарзанд дунёга келди. Абдурашиднинг укасини Умид деб атай бошлашди.

Зебинисо ўзича Ҳилолага ҳасад қилар, «Нега уларнинг икки ўғли бор, бизда биттаям бола йўқ», дерди ўкиниб. Лекин ичидагини ҳеч кимга билдирмасди. «Ҳасан акам геолог, нуқул тоғу тошларда юради, мен билан иши йўқ, қайнонам ҳам набираларидан ортмайди, менинг кўнглимни сўрагувчи киши йўқ», деб ич-ичидан эзиларди Зебинисо. Аксига олиб, шу кунларда Абдурашид билан Умиджоннинг суннат тўйини қилишмоқчи. Тўй тараддуи бошланган сайин Зебинисонинг ичи куярди.

Эртага тўй деган кун у ухлаб ётган Абдурашидни уйғотди. Бу пайтда ҳовлида ҳеч ким йўқ, Ҳилола сигир соғиш билан овора эди.

– Абдурашид, тур, бойчечак тергани борамиз.

Бола кўзини уқалаб ўрнидан турди. Сўнг Зебинисога эргашди. Аёл уни бойчечаклар ўсиб ётган жар томон етаклади.

– Ана, бойчечак, югуриб бориб олиб келгин. Бувингни хурсанд қиламиз, – деди у жар лабида очилиб турган бойчечакни кўрсатиб.

Бола югуриб ўша томонга кетди. Бироқ, шу заҳоти унинг қаттиқ қичқириғи эшитилди. У оёғи тойиб пастга думалаган эди!

Зебинисо уйга қайтиши билан ҳовлидаги сўрида қайнонаси билан чой ичиб ўтирган Ҳилолани кўрди. Уй томонга ўтиб кетаётгани Ҳилола уни чақирди:

– Зебинисо янга! Биз кечаси Хуршид акам билан бир маслаҳатни пишитдик. Мана, сизларнинг хонадонингизда олти йилдан бери бола йиғиси эшитилмайди. Бу ёқда бизда иккита бола. Шундай экан, нега сизга қувонч ҳада этишимиз мумкин эмас! Худо хоҳласа яна бу ҳовли гўдак йиғисига тўлади. Шунгача биз Умидни сизларга ўғил қилиб бермоқчимиз. Ҳозир оймга ҳам шуни айтаётувдим.

Ойша ая бош силкиб маъқулади.

– Мен...мен... – дея каловланиб гап тополмай қолди Зебинисо. Худди шу пайтда кўча томондан шовқин эшитилди. Зебинисонинг эри Ҳасан геологик ишларини тугатиб, укасининг ўғилларининг тўйига рухсат олиб, жар томондан уйига қайтаётганида... юз-кўзи қонга бўялган болани кўриб қолади. У ўлиб ётарди. Юзига синчиклаб қарасаки, укасининг ўғли Абдурашид!

– Вой-дод! Боламни ким бундай аҳволга солди! – Ҳилола бирданига қичқириб юборди, сўнг ҳушини йўқотди.

Буни кўриб турган Зебинисо ҳеч кимга ҳеч нарса демай жар томон чошиб кетди. Ҳамма ўзи билан овора, Зебинисони бу пайтда ҳеч ким кўрмади. Аёл югуриб бораркан, қайнонасининг бир гапини эсларди: «Ҳовлидаги ўрикни Ҳасан туғилган йили эккандик. Ўшандан буён у тинмай ҳосил қиладди, бошқаларнинг ўриги бир-икки оралатиб мева тугса, бизнинг ўрик ҳар йили мева беради. Қаердадир эшитиб қолдим, тинмай мева қиладиган дарахт қачонки шу ҳовлида бедодлик бўлсагина ҳосилдан тўхтаркан. Қайтиб мева тугмас экан. Мана шундан сақласин!»

Зебинисо шуни ўйларкан, бугун эрталаб ўриқнинг куртаклари очила бошлаганини кўрганди. «Мен бедодлик қилдим, жиноятга қўл урдим. Бунга чидолмайман, оққўнгил одамларга жабр етказдим. Мана энди ўзимниям ҳалок қиламан. Ўрик сўнгги куртаклари билан қолади, бошқа мева тугмайди у, бунга мен сабабчи бўлдим», дер эди йўл-йўлакай ўзига.

Зебинисо кўзини чирт юмдию жар томонга қадам ташлади. Шу заҳоти кучли бир қўл уни ушлаб қолди. Ўгирилиб қараса, Хуршид. У дала йўлидан келаётиб янгасининг шу томонга югуриб бораётганини кўриб қолганди.

– Тўхтанг, нима бўлди сизга?

– Сиззи ҳеч нарсадан хабарингиз йўқ. Мени бу дунёда яшашга ҳаққим йўқ, – деди Зебинисо ва йиғлаб юборди.

– Ҳаммасини биламан, биз тўй қиляпмиз, сизларда эса фарзанд йўқ, шунга хафасиз, тўғрими? Ахир биз Умидни сизларга бермоқчимиз. Ҳали айтишмадимиз? Бизда Абдурашид бор, сизларда Умид...

– Оҳ, Абдурашид энди йўқ! – талвасага тушгандек сўзлади Зебинисо.

– А? Унга нима қилди?

– Уни мен ўлдирдим!

– Нима деяпсиз?

Хуршид Зебинисонинг қўлидан ушлаб, уй томонга судради.

– Сиз бораверинг, мен ортингиздан бораман, – деди Зебинисо секингина.

Хуршид уйлари томон илдам юриб кетди.

Зебинисо эса югурганча ўзини жарга отди...

ПУШАЙМОН

Кичик ҳикоя

Ҳадича кўча эшиқдан кирди-ю, ҳовлининг жимжитлигини сезиб юраги увишди. Доим ток тагидаги сўрида тасбеҳ ўгириб ўтирадиган буваси энди йўқ. У бурчакдаги уйда оғир бетоб, бир неча кундирки, бу уйдан узоқ-яқинларнинг қадами узилмайди...

– Буважон, тузук бўлиб қолдингизми? – деди у уй ичига киргач.

Ранги оппоқ оқариб кетган буваси синиқ жилмайиб, бош ирғади. Бувасининг тепасида ўтирган аммаси унга:

– Ҳадича, буванг йўлингни пойлаб ўтирганди. Бир қошиқ қайнатма шўрва қилиб бераркансан, – деди.

Ҳадича тезгина ошхона томонга кетди. У қозонни ўтга қўйиб, сабзи-пиёз артаркан, хаёлларга берилди. У доимо

бувасига шўхлик қилар, бу кекса одамни нуқул овора қилгани-қилган эди. Эсида, бир куни буваси масжидга кетаётганида ҳассасини яшириб қўйган. Буваси ҳовли четидан бир таёқни топиб олиб, унга суянганича намозга шошилди. Бироқ Хадича буваси ярим йўлга етганида ҳассасини олиб бориб берди. Яна бир куни бувасининг кўчага киядиган калишини бекитиб, уни анча овора қилгани ҳозир ёдига тушди. Ўшанда нега шундай қилганикин? Бир оғиз: «Балли, бўтам», дейишини эшитиш учунми? Шу сўзни эшитиш учун бувасини шунчалик овора қилганмиди у?! Ахир бунақа шўхликлар ўрнига бувасига ширин таомлар пишириб берса ёки унинг оёқ кийимларини ювиб-тозаласа бўларди-ку. Қозондаги овқат пишгач, бувасига ярим коса сузиб ичкарига йўналди.

Аммаси қайнатма шўрвадан бир қошиқ олиб бувасига ичирди.

— Раҳмат, бўтам, барака топ, — деди буваси зўрға.

Хадичанинг кўзлари ёшга тўлди. Шундай оғир пайтда ҳам буваси унинг мақтовни яхши кўришини билиб, неварасини қувонтирмоқчи бўляпти-я...

У бўшаган косани олиб ошхонага қўйиб қайтаркан, аммасининг чинқириғини эшитиб тўхтаб қолди. Демак, буваси...

Мана, ҳовли тўла одам. Бувасининг жасади солинган тобут ўртада. Хадичанинг кўзлари йиғидан шишиб кетганди. У ичидан бувасидан кечирим сўрар, шу кекса одамнинг хизматини югуриб-елиб қилолмаганидан ўқинарди. «Мен ҳамма шўхликларим билан сизга озор етказганимдан пушаймонман, бува», дер эди у ўз-ўзича гапириб.

Лекин айни вақтда унга биргина нарса тасалли берар, у ҳам бўлса буваси ҳеч кимга гапирмай, ҳатто овқат емай қўйган оғир кунда ҳам Хадичанинг пиширган шўрвасини ҳўплаб, уни «Барака топ!» дея дуо қилганидан қувонарди у.

«Тиллари гапга айланмай жон талвасасида турган чоғларида ҳам менга яхшилик тилаган буважоним, илоё жойингиз жаннатда бўлсин...» — дея пичирлади Хадича кўзлари ёшга тўлиб.

КАМОЛА ЭРМАТОВА

1986 йил 24 мартда Тошкент шаҳрида туғилган. Миллати ўзбек. Тошкент Давлат юридик институти қошидаги академик лицейнинг 3-босқич талабаси.

К.Эрматова аъло хулқли, зукко, доно, ташаббускор ва истиқлол ғояларини амалга ошириш йўлида астойдил меҳнат қилаётган иқтидорли ўқувчидир. У, айниқса, инглиз тили, тарих ва ҳуқуқ фанларини севиб ўқийди. Бу фанлардан 2000–2002 йиллар давомида туман, вилоят, республика олимпиадаларида фаол иштирок этган. Фортепиано мактабини тугатган. Шунингдек, у санъат шайдоси ҳамда шеърлар ёзади, чиройли кашталар тикади. Эстрада ва мақом йўналишида чиройли кўшиқлар куйлайди. Республика ва Тошкент шаҳрида ўтказилаётган жуда кўплаб кўрик-танловларда иштирок этади. Камола она-юрт, мустақиллигимиз, ватанимизнинг чиройли манзаралари ҳақида шеърлар ёзади. 2003 йилда «Пок ниятни куйлайман» номли шеърый китобчаси чоп этилган. «Илҳом чашмалари», «Оила, маҳалла ва мактаб», «Соғлом авлод келажак пойдевори», «Қизлар гулдастаси», «Баҳор маликаси», «Қонун барчага баробар», «Тарихга назар», «XXI аср маликаси», «Қизлар давраси» каби кўрик-танловларда 1996 йилдан буён фаол иштирок этиб келмоқда. Республика телевидениесига намоёиш этилаётган «Қизлар давраси», «Умид юлдузлари» фестивалларининг сценарийларини ёзиб, шу кўрсатувларда бошловчилик қилмоқда. Бу кўрсатув ва танловларда қатнашиб, юқори ўринларни эгаллагани учун беш йил давомида I, II даражали дипломлар ва қатор фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Туманда ўтказилган тadbирларда ва телевидениеда ўз кўшиқлари билан чиқишлар қилмоқда.

Камоланинг инглиз тилидан иқтидори баланд бўлгани сабабли «АКСЕЛС» ташкилотининг фаол қатнашчиси. 2001–2002 йилларнинг ёзида АҚШдаги оилаларда бўлиб, бир ой давомида янги дўстлар орттириб келган. У инглиз тили ва компьютер саводхонлиги бўйича маҳалласидаги кам таъминланган оилаларнинг 4 нафар фарзандларига мураббийлик қилмоқда. Унинг ижодий фаолияти «Саодат», «Гулхан», «Санам», «Халқ сўзи»,

«Тошкент оқшоми», «Оила ва жамият», «Соғлом авлод», «Тонг юлдузи» газета ва журналларида ёритилган.

Камола Эрматова маданият йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ОНА ШАҲРИМ ГЎЗАЛ ТОШКЕНТ

Она шаҳрим, жамолинга кўзим тўймайди,
Номинг тилга олсам мурғак дилим қувнагай.
Кундузингдан сахий қуёш нурын аямас,
Оқшомлари осмонингда ой шўх ўйнагай.

Қучоғингда кеча-кундуз ҳаёт аримас,
Боғларингда шодон қушлар сайрайди сармаст.
Кундан-кунга олам аро шонинг ортмоқда,
Фарзандларинг посбонингдир содиқ, забардаст.

Қиёсинг йўқ, о, Тошкентим, сўзга ожизман,
Она юртим Ўзбекистон юраги ўзинг.
Сен нафақат ўзбекларнинг ифтихорисан,
Бутун дунё туркийларин тиргаги ўзинг.

Бизлар учун табаррукдир ҳар қарич еринг,
Ҳар бир ўғил, қизинг учун беқиёс меҳринг.
Сени кўзлар қаросида суйиб асраймиз,
Меҳмонларни ром этмоқда жозиба, сеҳринг.

Чиройинга чирой қўшмоқ эзгу тилагим,
То тирикман, буюк номинг шонларга буркай.
Она шаҳрим, гўзал Тошкент – олтин бешигим,
Бор меҳримни жоним қўшиб, пойингга тўкай.

ЁШЛИК

Шодон ёшлик бир келар
Дарё мисол, сой мисол.
Дилларни хўп ёритар
Қуёш мисол, ой мисол.

У башарий яшиндай,
Бир ёниб, бир ўчади.
Дилларда капалакдай
Гулдан гулга кўчади.

Ёшлигини муносиб
Яшаб ўтган инсонлар.
Кексаликка етганда
Қилмас асло пушмонлар.

Ёшлик билан дилларга
Севги, муҳаббат тўлар,
Эртақларга ўхшайди
Ёшликда юрган йўллар.

ПОК НИЯТНИ КУЙЛАЙМАН

Ўқинг, дўстлар, шеъримни,
Чин юракдан деримни.
Сизга очиб меҳримни,
Соф дўстликни куйлайман.

Ҳозирча ерда руҳим,
Имтиҳон ўтар муҳим.
Эзгулик — истак-хоҳиш,
Она-Ерни куйлайман.

Гул водийлар кезамиз,
Юрт меҳрини сезасиз.
Улғайиб ўсганимиз —
Гул ватанни куйлайман.

Тунлар бешик тебратган,
Ҳаёт дарсин ўргатган,
Бизга бор меҳрин берган
Онажоним куйлайман.

Элга хизмат муроди,
Оиламиз паноҳи.
Онажоним ҳамроҳи,
Отажоним куйлайман.

Юрагимда орзу мўл,
Сизга тилайман оқ йўл.
Дуоларга очиқ қўл,
Пок ниятни куйлайман.

БАҲОР ОҚШОМИ

Баҳор чоғи сой тўлар,
Осмонларда ой тўлар.
Ой нурида соч ёйиб,
Қиз паришон ўлтирар.

Сувдан тиниқ ўйлари,
Гулдай нозик бўйлари.
Оҳ, бунчалар толдирди
Муҳаббатнинг ўйлари.

Ойга эртак айтар қиз,
Вафодор ёр кутар қиз...

БОЛАЛИГИМ

Болалигим тотли онлари,
Қумриларнинг шўх забонлари.
Умрим элин чоғ томонлари,
Болалигим қайларда қолди?

Юлдузларга маҳлиё кўзим,
Эртақларда кезардим ўзим.
Ҳаётда илк сўзлаган сўзим,
Болалигим қайларда қолди?

Мен қанчалар қилмайин ҳавас,
Болалиқдан келмас садо-сас.
Изласам-да энди топилмас
Болалигим қайларда қолди?

Болалигим балки тоғдадир,
Мангу яшнар баҳор, боғдадир.
Балки оқар шўх ирмоғдадир...
Болалигим қайларда қолди?

ЯХШИ КУНЛАР ОЛДИНДА

Сенга айтай ажиб хушхабар,
Эй, дардлардан сел бўлган юрак.
Заҳматларинг эмас бесамар,
Ҳали яхши кунлар олдинда.

Сабр қилгин, тўкилма сира,
Орзуларга кўмилган дилим.
Бу кун бир оз тортсанг-да хира,
Ҳали яхши кунлар олдинда.

Нолишлардан чарчаган торим,
Куй авжида узилмай тургин.
Шўх куйларни ҳозирлаб қўйдим,
Ҳали яхши кунлар олдинда.

Тушкунликка тушган, эй дўстим,
Бахт қушини тутишга шай бўл.
Бахт йўлин оч, ғам йўлин тўсгин,
Ҳали яхши кунлар олдинда.

Қалбим жўшиб келганда илҳом,
Ҳаёлларим, бўлманг паришон.

Эй Камола, толега ишон,
Ҳали яхши кунлар олдинда.

БАҲОР ВА УМР

Баҳор келар, қаҳратон қиш аста чекинар,
Замин узра нурын сочиб қуёш ўйнайди.
Бинафшалар ялт-ялт қилар, майин жилмаяр,
Ҳар ён боқиб завқланаман, дилим қувнайди.

Кундан-кунга чирой очар далалар, боғлар,
Лолазорга айланади адирлар, тоғлар.
Чизмоқ душвор табиатнинг жилоларини,
Аста ёзга уланади гўзал бу чоғлар.

Баҳор билан кулган куртак, гул ғунчаларни,
Бошқа турли ранглар билан бўяр моҳир ёз.
Тўйиб еймиз олма, ўрик ҳам олчаларни,
Мўл-кўлчилик фасли, дўстлар, оҳ, қандайин соз.

Ноз-неъматга тўла дамлар келтиради куз,
Дугонажон, қани бизга анорингдан уз.
Саратондан ҳориб-толган замин бағрини
Салқин еллар елпий бошлар, ахир энди — куз.

Ҳазонларга бурканишиб боғлар мудрайди,
Кўкда учган қалдирғочлар ҳеч кўринмайди.
Дарахтларнинг шоҳларига аста қор қўнар,
Бу йил шундай ўтди, энди янги йил келар.

Фаслларни бир-бир санаб умр ҳам ўтар,
Билолмаймиз, эрта бизни нималар кутар.
Хонамдаги соат эса тинмай чиқ-чиқлаб,
Сездирмасдан сониялаб йилларни тўкар.

Ҳар йил баҳор келиб яна кетавераркан,
Баҳор кутиб умрлар ҳам ўтавераркан...

ФЕРУЗА ҚУРБОНОВА

1986 йил 11 апрелда Сурхондарё вилояти Сариосиё туманида туғилган. Миллати ўзбек. Денов шаҳридаги 84-умумтаълим мактабининг 11-синф ўқувчиси.

Ф.Қурбонова барча фанлардан аъло баҳоларга ўқийди, айниқса, инглиз тили, тарих, ҳуқуқ ва адабиёт фанларидан юқори кўрсаткичларга эришмоқда. Шу фанлардан ўтказилган фан олимпиадаларида туман, вилоятда 1-ўринни, республикада 3-ўринни эгаллаган. 2001–2002 йилларда инглиз тили фанидан

ўтказилган «АКСЕЛС» ташкилотининг кўрик-танловида иштирок этган. Ўзи яшаётган маҳалла болаларидан 6 нафарига инглиз тилини ўргатмоқда. У мактаб ва маҳаллада ўтказиладиган кўрик-танловларнинг доимий ташаббускоридир.

Феруза спортнинг шахмат тури билан 5 ёшдан шуғулланади, қизлар орасида туман, вилоят чемпиониدير. У серқирра ижодкор. Адабиёт соҳасидаги «Уйғоқ юлдузлар» шеърый китоби 2002 йилда Фафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриётида чоп этилган. Унинг шеърларида табиат манзаралари, гўзаллик, ёшлик, она-Ватан, мустақиллик ифтихор билан қуйланади. Денов шаҳрида ўтказилаётган барча байрамлар учун сценарийлар ёзади, суҳандонлик қилади. Унинг мақола ва шеърлари, хабарлари «Маърифат», «Оила ва жамият», «Туркистон», «Гулхан», «Тонг юлдузи», «Сурхондарё ҳақиқати», «Аёл ва замон» газета ва журналларида чоп этилмоқда.

2002 йил 26 – 27 сентябрь кунлари 84-мактабда АҚШ халқаро ривожланиш агентлиги ЮСАИДнинг Винрок Интернейшнл кўмаги ёрдамида хотин-қизларнинг интеграциялашган ҳуқуқий саводхонлигини ошириш лойиҳаси асосида «Инсон ҳуқуқи – аёл ҳуқуқи» мавзусида бўлиб ўтган тренингда фаол иштирок этган. У «Конституция фаҳримиз», «Ватан остонадан бошланади», «Ёшлигим – гўзаллигим» танловларининг фахрли иштирокчиси. Феруза ҳунармандчиликнинг Сурхон воҳасига хос йўналиши бўйича кашталар тикади. У турли йўналишлардаги муваффақиятлари учун 15 дан ортиқ фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Ф.Қурбонова таълим йўналиши бўйича эришган ютуқлари учун мукофотланган.

Шеърлар

ЮРТИМДА БАҲОР КЕЗМОҚДА

Маъюс юрагимга гурур бахш этиб,
Ҳаётимга ажиб сурур бахш этиб,
Табиатга турфа чирой нақш этиб,
Юртимда кезмоқда гулбаҳор фасли.

Гиёҳларнинг чўзиб қулоқларидан,
Тиниқлик олиб тоғ булоқларидан,
Наврўзни етаклаб сўқмоқларидан,
Юртимда кезмоқда гулбаҳор фасли.

Дилларга бағишлаб жонбахш наволар,
Танга ором бериб субҳи-саболар,
Қучоғига чорлаб гўзал маъволар,
Юртимда кезмоқда гулбаҳор фасли.

Турналар қанотда ризку рўз олиб,
Юртим теграсида нилий кўз бўлиб,
Ошиқлар қалбида чин дилсўз бўлиб,
Юртимда кезмоқда гулбаҳор фасли.

* * *

Бахтим кутар мени мунтазир,
Шеърларимда чақмоққа хослик.
Ёнингизда бўлсайдим ҳозир
Сезиларди ёшликка мослик.

Узоқда сиз, нурли орзулар,
Етай, дея кўзларим шошар.
Туйғуларим — эзгу сўз, улар
Қалбдан булоқ сингари тошар.

Мен севаман она тупроқни,
Ҳар гиёҳдан ўқийман китоб.
Ҳар новлада ҳаёт нафаси,
Ҳар зарра нур сочувчи офтоб.

Эй муқаддас она табиат,
Фарзанд бўлай, куйчи қиз бўлай.
Менга кулган экан саодат,
Эплай олсам, бир юлдуз бўлай...

* * *

Сиз шеър эмас, аслида нурсиз,
Азизгинам, мўътабар онам.
Юрагимдан жой олган ҳурсиз,
Ҳурдай бўлинг азиз, мукаррам.

Айланади мудом хаёлда,
Сизнинг бешик тутган қўлингиз,
Қалбим қолди сиздай аёлда,
Мени кутар ҳаёт йўлингиз.

Онажоним, айтинг дуолар
Феруза қиз орзуларига.
Камолимдан ғурурлар олар,
Боқиб бахтим кўзгуларига.

Шу кўзгуда акс этсин ҳаёт,
Ёлгончимас, ҳақиқий бир тахт.
Мен жўш уриб куйлаган заҳот
Туғилганди қалбимда бир аҳд.

Тингланг, она, менинг овозим...
Дуоларга «Ҳақ!» деб очинг қўл,
Мадад бўлсин дуоларингиз,
Ҳамроҳ бўлсин менга ойдин йўл...

* * *

Кўзларимга дунёлар гўзал,
Беҳад гўзал оппоқ тонглари.
Кўҳна олам куйлагай ғазал;
Тингламоқ бахт шўх оҳангларин.

Оҳангларга муштоқ уйғонар
Юрагимда турфа туйғулар.
Ҳаёт дея юрагим ёнар,
Учиб кетар ранжу қайғулар.

Мен яшашни жуда истайман
Юрт ишқини куйламоқ учун.
Озод кўнгил учун яшайман,
Сизга эркдан сўйламоқ учун.

Чунки бугун азиз боболар
Етолмаган умид юз очар.
Агар уни дилдан куйлолсам,
Қалбим қуёш бўлиб нур сочар.

* * *

Онажоним, илк бора сизнинг,
Меҳрингиздан истадим паноҳ.
Билсам, она, бахтли экансиз,
Олдим ҳар бир ўғитдан сабоқ.

Мурғак қалбим қийнаса жумбоқ,
Мен сиз боис тополдим йўлни.
Дунё борки, ёнимда тулинг,
Беринг, она, қўлимга қўлни.

* * *

Гўзаллик дунёни қутқарар, дерлар,
Эзгулик баҳорга ҳамнафас яшар.
Она фарзандига бахт тилар, дерлар,
Онамнинг қувончи менга ярашар.

Онажон, сиз боис юзларимда нур,
Сиз боис тополдим фарзандлик тахтин.
Мен сизни улуғлаб, куйласам мағрур —
Шу Феруза қизнинг энг олий аҳди.

Бағри очиқ Деновимнинг
Йўли очиқ бўлсин-а.
Толеидан нур татиган
Офтоблари кулсин-а.

Янграб турсин тонларида
Эрк, истиқлол куйлари.
Озодликка китоб бўлсин,
Она халқим ўйлари.

Боғбон элим боғларида
Омад кулсин, аҳд кулсин.
Оқшому субҳ чоғларида
Мўъжизавий бахт кулсин.

Эрк истаган кўнгилларга
Истиқлолим шам бўлсин.
Пок ниятли шу дилларда
Шодлик куйи — аҳд бўлсин.

Мард Юртбоши бобомизни
Боши тошдан бўлсин-а.
Ризқи рўзлик халқимизнинг
Дастурхони тўлсин-а.

Куйлаган дил омон бўлсин,
Таралсин жаҳон бўйлаб.
Фаним ранги сомон бўлсин,
Элим юрсин тўй-тўйлаб.

* * *

Кўклам келди, учиб келди қалдирғоч,
Айвонимиз пештоқига ин кўйди.
Бола очди, қанотлари оқ, қийғоч
Ва олдига дона-дона дон кўйди.

Вижирлашар полапонлар тинмайин,
Баҳор ўтиб, сўлим-сўлим ёз келди.
Қанот ёзди полапонлар кун сайин,
Ёз оқшоми учмоқ жуда соз бўлди.

Кунлар ўтди, парвозга шай қушчалар,
Бир тонг сокин суҳбатларни қурдилар.
Хайр дея гўё дилдан куй чалиб,
Олис манзил — парвозга чарх урдилар.

Кўклам келса учиб келар қалдирғоч,
Дейди: «Менга айвонингни секин оч...»

* * *

Зулфия қизи бўлсам,
Ҳар бир сўзим дур бўлса.
Юртим юлдузи бўлсам,
Куйлаганим — ҳур бўлса!

Ўрик гуллаб, деразам
Пардозига айланса.
Баҳор ранги — беқасам
Қалбимга чин бойланса.

Беқасамранг туйгулар,
Камалакни чорласа.
Шеърим сочиб ёғдулар,
Юлдуз бўлиб порласа...

Болаликнинг алвон адирларида
Ўсдик соф майсалар мисоли бизлар.
Орзуларнинг тубсиз уммонларида
Хаёл сурар ҳамон попукдай қизлар.

Умидларнинг обод, ҳур ўлкасида
Голиб келар теран ўйлар муқаррар.
Қишлоқ мактабининг тор йўлкасида
Соғинчлар ётарди осмонлар қадар.

Устозларнинг сўлим, ҳур ўлкасида
Яшаб келар мудом сабру қаноат.
Асов болаликнинг шўхликларидан
Гупиради ҳаёт ишқи, саодат.

Бизни беихтиёр ширин орзулар
Етаклай бошлайди келажак томон.
Синфдош — қоракўз дўстлар, умидвор
Кутар туғишгандай бизларни ҳамон.

Она Ватан учун фидойи бўлиб,
Яшамоқ ҳар кимга саодат бўлсин.
Насиб бўлган ҳар кун бахтимиз кулиб,
Қалбларимиз ҳар кун шодликка тўлсин.

МУНДАРИЖА

Зулфия номидаги Давлат мукофотини таъсис этиш бўйича таклифларни қўллаб-қувватлаш тўғрисида.....	3
Д. Абдуллаева.....	5
Ватан.....	6
Ф. Абдуқаҳҳорова.....	11
Шеърлар.....	12
Ф. Жабборова.....	16
Шеърлар.....	17
Г. Ёрбоева.....	21
Ш. Мирзаева.....	22
Шеърлар.....	23
Х. Нарзиева.....	27
Шеърлар.....	27
Ю. Ондаева.....	31
Шеърлар.....	31
Н. Раҳимова.....	34
Шеърлар.....	35
Г. Сулейманова.....	37
Шеърлар.....	38
А. Туремуратова.....	41
Н. Ҳайдарова.....	42
Ш. Шожалилова.....	43
Шеърлар.....	44
Ҳикоялар.....	46
К. Эрматова.....	50
Шеърлар.....	51
Ф. Қурбонова.....	56
Шеърлар.....	57

Адабий-бадиий нашр

ЗУЛФИЯ ҚИЗЛАРИ

Шеърлар, ҳикоялар

Муҳаррир Ж. Субҳон

Мусаввир А. Бобров

Бадиий муҳаррир Ю. Габзалилов

Техник муҳаррир Т. Смирнова

Мусаҳҳиҳ Ф. Ортиқова

Компьютерда саҳифаловчи С. Раҳмедова

ИБ № 4219

Босишга 25.06.2004 й. да рухсат этилди. Бичими 84x108 ¹/₃₂.
Таймс гарнитура. Офсет босма. 3,36 шартли босма тобоқ.
5,0 нашр тобоғи. Жами 1400 нусха. 50 – 2004 рақамли шартнома.
167-рақамли буюртма.

Ўзбекистон матбуот ва ахборот агентлигининг Фафур Фулом
номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи. 700129. Тошкент, Навоий
кўчаси, 30. // 700128. Тошкент, Усмон Юсупов кўчаси, 86.